

Victòries contra el càncer

→VE DELA PÀGINA ANTERIOR

Entre els de mama i pulmó, el 40% van ser diagnosticats de càncer. El percentatge va ser d'un 28% entre els afectats per càncer de còlon.

La mitjana de dies que passen entre l'entrada al programa, per una sospita fonamentada de càncer, fins a l'inici del tractament, se situa al voltant de trenta, va confirmar el Departament de Salut. Aquest període s'incrementa fins als 36,7 dies en els casos de càncer de pulmó, "atesa la complexitat del seu estudi".

Els casos més greus

El càncer de pulmó és, juntament amb el de fetge i pàncrees, el que té una evolució més negativa. Segons les dades fetes públiques ahir, al cap de cinc anys de diagnosticar-se només un 5% dels malalts ha aconseguit superar-lo.

Per aquest motiu, la consellera va insistir en la necessitat de reduir el consum de tabac, sobretot entre les dones, tal com està passant entre els

El tractament tarda uns trenta dies a començar des del diagnòstic

El càncer és la primera causa de mort dels nens, però s'ha estabilitzat

homes des de la dècada dels vuitanta del segle passat. La raó per la qual la població femenina patia menys incidència d'aquest tipus de càncer és que van començar a fumar més tard, amb la democràcia, va explicar Geli.

Pel que fa als nens amb càncer, la consellera va confirmar que actualment aquesta malaltia és la primera causa de mortalitat infantil, amb 206 menors de 18 anys morts l'any 2008. La bona notícia és que "s'han produït menys casos dels esperats", segons el Departament de Salut, i que la tendència s'ha estabilitzat.

Finalment, la consellera va referir-se a l'increment de les activitats relacionades amb les cures pal·liatives, que han augmentat un 28% des del 2005. Segons el seu departament, gairebé nou de cada deu persones amb una malaltia oncològica van rebre aquest tipus de tractament. El percentatge situa Catalunya al capdavant del desenvolupament d'aquest tipus d'atenció. *

Més informació

RECOMANACIONS DE LA CONSELLERIA DE SALUT
http://www.gencat.cat/salut/

POBLACIÓ

Una malaltia amb pronòstics molt diversos

Quantes persones pateixen càncer a Catalunya?

Uns 240.000 catalans tenen algun tipus de càncer. Es preveu que aquest any se'n diagnosticaran 40.000 casos. D'aquests, 24.000 en homes i 16.000 en dones.

Quins càncers tenen més bon pronòstic?

Els càncers amb un nivell de supervivència alt són els de testicle (93%), de melanoma de pell (83%) i de mama (81%). La supervivència al cap de cinc anys entre les dones és del 56,4%; entre els homes, del 46%. En aquest sentit, els tumors que han vist una reducció de la mortalitat més significativa són els de fetge (3,13%), mama (2,7%), pròstata (2,58%) i estómac (2,52%).

Quina és la tendència?

Des dels anys 90, el patró de mortalitat mostra una tendència a la baixa significativa. Cada any, la mortalitat global es redueix un 1,18% en les dones i un 0,7% en els homes. Només el càncer de pulmó entre la població femenina està pujant i presenta un increment del 4,8%.

Quins són els tumors més freqüents?

Els homes amb càncer pateixen, per aquest ordre, més tumors de pròstata (25%), colorectal (18%) i pulmó (16%). Les dones amb aquesta malaltia desenvolupen, en primer lloc, càncer de mama (32%), colorectal (14%) i limfoma no Hodgkin (6%). El càncer de pulmó ocupa el cinquè lloc i concentra un 4,3% dels casos de càncer femení.

¿Com evoluciona el càncer entre la població infantil?

Els tumors pediàtrics també estan baixant i la supervivència dels menors de 18 anys ha pujat un 36% entre els períodes 1980-84 i 2000-04.

Un malalt de càncer a l'Institut Català d'Oncologia de l'Hospitalet, on rep sessions de quimioteràpia. GUILLEM VALLE

El centre es dedica tant a la recerca com a l'assistència dels malalts

L'Institut Català d'Oncologia, model de la lluita per la vida

Reportatge

DAVID GUERRERO
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Lluita. És la paraula que repeteixen tant metges com malats i familiars a l'Institut Català d'Oncologia (ICO) a l'Hospitalet de Llobregat. Si la tristor és un sentiment habitual als centres hospitalaris, a l'antic Duran i Reynals, davant de Bellvitge, s'accentua i es nota encara més en un silenci tens que regna al llarg de l'ampli complex hospitalari, on treballen unes 700 persones i cada dia es realitzen 127 sessions de quimioteràpia i 216 de radioteràpia. Sota el silenci, s'hi amaga un sentiment de lluita contra el càncer i d'esperança davant uns tractaments que cada vegada donen millors resultats.

El Salva arriba a la sisena planta de l'ICO de l'Hospitalet a mitja tarda. Una infermera l'atén, mira l'historial amb la medicació que li ha de posar i l'acompanya fins a la sala de quimioteràpia, on es troba amb cinc persones més en la mateixa situació que ell. El més jove de la sala llegeix un llibre, dues dones grans parlen i una

altra, de mitjana edat, té la mirada perduda. Com en Salva, el 90% dels pacients de l'ICO van a l'hospital a fer el tractament i marxen. Combinen setmanes de sessions de quimioteràpia —de les quals se'n van fer 44.193 durant l'any passat— o radioteràpia amb altres de descans a casa.

La recerca també ha portat a provar nous tractaments com la braquiteràpia i la radiocirurgia, que només es fan en aquest centre a tot Catalunya, malgrat que l'ICO també ofereix serveis a l'Hospital Doctor Trueta, de Girona, i al Germans Trias i Pujol, de Badalona.

Només els pacients més fràgils queden hospitalitzats. "Intentem que cada vegada sigui menys la gent que s'hagi de quedar a dormir a l'hospital. S'ha vist que és millor per al pacient, ja que si se'n va a casa està en el seu entorn, acompanyat de la seva família més hores i, a més, té menys risc d'infecció", explica Eva Comas, la cap de l'hospital de dia del servei d'atenció continuada de l'ICO de l'Hospitalet.

Al centre hi ha una unitat de psicooncologia que dona atenció tant als pacients com als familiars. Segons la doctora Comas, "és normal passar per diferents fases", però

Unes 700 persones treballen a l'ICO, que s'ha convertit en un exemple per a l'OMS

Els pacients més fràgils són els únics que dormen a l'hospital

Les cures pal·liatives ja no s'associen només a malalts terminals

l'actitud positiva davant la malaltia és un dels aspectes més importants.

D'altra banda, les cures pal·liatives s'han convertit en un factor de gran importància a l'hospital. Abans s'associaven amb una malaltia terminal quan ja no quedava res a fer. Ara hi ha malalts que reben aquesta atenció durant anys, i l'ICO va ser el primer centre públic a impulsar el servei de cures pal·liatives i convertir-les en una pràctica habitual. L'Organització Mundial de la Salut l'ha pres com a exemple i vol

estendre el model que va néixer a Catalunya.

Un dels pacients que van passar la nit d'ahir a l'hospital és l'Amador Villalba, que té càncer de gola des de fa dos anys. L'Amador és de Castelldefels, té 68 anys, ha estat pintor tota la vida i quan es va jubilar va deixar l'empresa familiar en mans dels seus fills. Durant uns mesos va rebre sessions de quimioteràpia, i ara és pacient de cures pal·liatives perquè la metastasi ha afectat gran part dels ossos del seu cos.

La seva dona es queixa que durant mesos van estar anant al centre d'atenció primària del seu municipi i a l'hospital de Viladecans, però les llargues llistes d'espera anaven allargant un diagnòstic que no arribava mai. El metge li deia que deixés de fumar perquè acabaria tenint càncer de pulmó. S'equivocava, igual que quan van diagnosticar-li una hèrnia discal, de la qual era a punt de ser intervingut a Bellvitge. Va ser llavors quan es van adonar que l'Amador tenia un càncer de gola ja en estat avançat i el van intervenir urgentment a l'ICO. Ara han convertit la lluita en el seu dia a dia. *